

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 2 czerwca 2021 r.

DIH-2.707.16.2021.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 91/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2021 r. poz. 133), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 22 marca 2021 r., złożonego przez REPIKO Sp. J. Jan, Ryszard Franków z siedzibą w Dębnie (zwanej dalej: Stroną, Przedsiębiorcą lub Spółką) – od Decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 9 marca 2021 r. POK NR 28/2021 (sygn. akt kontroli WK.8361.175.2020) wymierzającej ww. Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133), zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z uwagi na to, że przedsiębiorca wbrew obowiązkowi wystawił, świadectwo jakości dla paliw stałych, w którym wartość parametru jakościowego zawartość podziarna była niezgodna ze stanem faktycznym,

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 30 marca 2021 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie Przedsiębiorcy wraz z aktami sprawy sygn. WK.8361.175.2020.

Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 17 listopada 2020 r. działając na podstawie i w zakresie upoważnienia WK/U-49/PS/20 przeprowadzili kontrolę, której zakres przedmiotowy obejmował kontrolę jakości paliw stałych, wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 6b ust. 1, art. 6c i przestrzegania zakazu, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do Strony składzie opału znajdującym się pod adresem siedziby Spółki figurującym we wpisie do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Kontrolę przeprowadzono w obecności Wspólnika Spółki. Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przystąpili do czynności po okazaniu legitymacji służbowych oraz wręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wraz

z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 17 listopada 2020 r. wskazani w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli WK/U-49/PS/20 pracownicy akredytowanego niezależnego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, w obecności inspektorów reprezentujących Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz Wspólnika Spółki, pobrali do badań z partii o masie 18,5 tony składowanej na zwale, próbki węgla kamiennego w sortymencie orzech II. Powyższa czynność została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 003426 z dnia 17 listopada 2020 r. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0488/20/8147 o masie 95,04 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3935/20/8147 o masie 92,46 kg do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 003426. Do laboratorium z próbkami węgla kamiennego w sortymencie orzech II przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 425/11/20 z dnia 14 listopada 2020 r. wystawionego przez kontrolowanego Przedsiębiorcę oznaczoną w sposób uniemożliwiający zidentyfikowanie podmiotu wystawiającego. Strona przedłożyła dokumenty dotyczące pochodzenia paliwa stałego pobranego do badań oraz potwierdzające spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych wystawione przez dostawcę. Kopie ww. dokumentów włączono do akt kontroli.

Strona w toku kontroli oświadczyła, że prowadzi wyłącznie sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Z powyższego wynika, że nie jest obowiązana do przechowywania dokumentacji przekazanej przez podmioty, o których mowa w art. 6b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W dniu 17 listopada 2021 r. na terenie kontrolowanej placówki nie stwierdzono paliw stałych wymienionych w art. 7 ust. 7a pkt 1, 3, 4 i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W momencie wszczęcia kontroli Strona, na terenie kontrolowanej placówki wprowadzała do obrotu następujące sortymenty węgla kamiennego przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW:

- 1) Orzech I w ilości 36 ton, w cenie [...] zł/t,
- 2) Orzech II w ilości 18,5 tony, w cenie [...] zł/t,
- 3) Ekogroszek w ilości 24,3 tony w cenie [...]zł/t.

Wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie wszczęcia kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 złotych.

W toku kontroli ustalono, że Strona w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, do każdego dokumentu sprzedaży wystawia świadectwo jakości i przekazuje je nabywcom. W świadectwie jakości nr 425/11/20 wystawionym w dniu 14 listopada 2020 r. dla pobranego do badań węgla kamiennego w sortymencie orzech II Przedsiębiorca wskazał wartość parametru zawartość siarki całkowitej. Powyższe nie było zgodne ze wzorem opublikowanym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1892). Spółka w toku kontroli przedstawiła wzór świadectwa jakości, zgodny z ww. rozporządzeniem, który będzie wydawany w momencie wprowadzania do obrotu paliw

stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW.

Protokół kontroli zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany na terenie kontrolowanej placówki w dniu 17 listopada 2020 r. Strona pouczona o treści art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej, podpisała protokół bez uwag. Spółka nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

Badanie przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/2006073/322-019 z dnia 25 listopada 2020 r., wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 17 listopada 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech II, nr próbki 0488/20/8147 po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa. Niezgodność dotyczyła parametru zawartość podziarna, która wynosiła 11,9% przy wymaganiach jakościowych określonych w tabeli nr 2 lp. 5 załącznika do rozporządzenia jako max. 10,00%. Po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia badany węgiel kamienny w sortymencie orzech II nie spełniał także wymagań jakościowych wskazanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 425/11/20 wystawionym w dniu 14 listopada 2020 r. z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 11,9% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10,00%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wykazało niezgodność z parametrami określonymi dla tego rodzaju paliwa w załączniku do rozporządzenia oraz wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3935/20/8147 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego udokumentowane sprawozdaniem z badań nr 20/2006073/322-019/K z dnia 25 listopada 2020 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 12,9% przy wymaganiach jakościowych określonych w tabeli nr 2 lp. 5 wynoszących max. 10,00%. Badanie to potwierdziło także niezgodność z wymaganiami jakościowymi wskazanymi przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 425/11/20 z dnia 14 listopada 2020 r. z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 12,9% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10,00%.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej za pismem z dnia 4 grudnia 2020 r. przesłał Przedsiębiorcy protokoły z badań węgla kamiennego w sortymencie orzech II pobranego do badań w toku kontroli w dniu 17 listopada 2020 r., tj. protokół z badań nr 20/2006073/322-019 z dnia 25 listopada 2020 r. oraz protokół z badań nr 20/2006073/322-019/K z dnia 25 listopada 2020 r. Pismo zostało doręczone Stronie w dniu 7 grudnia 2020 r.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 18 grudnia 2020 r. wystosował do Strony wystąpienie pokontrolne, w którym poinformował, że zgodnie z art. 7 ust. 7a pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych nie spełniających wymagań jakościowych określonych

w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 tejże ustawy. W związku z powyższym organ pierwszej instancji wniósł o poinformowanie o podjętych działaniach i sposobie zagospodarowania partii zakwestionowanego węgla kamiennego w sortymencie orzech II w terminie 7 dni od daty doręczenia wystąpienia pokontrolnego. Pismo zostało doręczone w dniu 21 grudnia 2020 r.

W dniu 21 grudnia 2020 r. organ pierwszej instancji wystąpił do SGS Polska Sp. z o. o. o zniszczenie pozostałości po próbkach paliwa stałego w sortymencie orzech II o numerach 0488/20/8147 i 3935/20/8147. Ponadto w tym samym dniu do Prokuratury Rejonowej [...] wystosowano zawiadomienie w związku ze stwierdzeniem w toku kontroli w dniu 17 listopada 2020 r. wprowadzania do obrotu paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. czynu określonego w art. 34a ust. 1 tej ustawy.

W dniu 29 grudnia 2020 r. do Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wpłynęło pismo Spółki informujące, iż partia zakwestionowanego węgla kamiennego w sortymencie orzech II w okresie od pobrania próbek tj. 17 listopada 2020 r. do momentu otrzymania wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych tj. 7 grudnia 2020 r. została sprzedana w całości.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 9 lutego 2021 r. zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Ponadto w piśmie Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wniósł o przekazanie informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019 poprzedzającym rok kontroli.

Strona w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia 16 lutego 2021 r. poinformowała o wielkości obrotu ze sprzedaży paliw stałych w roku 2019 poprzedzającym rok kontroli. Ponadto w piśmie Strona podniosła, że:

1. Nie zgadza się z twierdzeniem, że „przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwo stałe wbrew obowiązkowi wystawił świadectwo jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego była niezgodna ze stanem faktycznym.” Świadectwo jakości nr 425/11/20 było wystawione 14 listopada 2020 r. załadunek i dostawa węgla była z innej partii niż próbka węgla pobranego trzy dni później tj. 17 listopada 2020 r. Zatem nieuprawnione jest stwierdzenie, że wartość parametru paliwa stałego była niezgodna ze stanem faktycznym.
2. Zwróciła uwagę, że badanie próbki nr 0488/20/8147 wykazało zawartość podziarna 11,9%, natomiast badanie próbki nr 3935/20/8147 wykazało zawartość podziarna 12,9%. Różnica zawartości podziarna wynosi 1%, co proporcjonalnie stanowi 8,5%. Skąd więc taka różnica w wyniku skoro odnosi się do praktycznie tej samej próbki pobranej z tej samej przyzmy. Zdaniem Spółki tak duża różnica może świadczyć o tym, że próbki pobrano nierzetelnie lub popełniono błędy. Wnoszący pismo Wspólnik Spółki stwierdził, że „podczas pobierania próbek nie byliśmy obecni.”

3. Przedsiębiorca zwrócił uwagę, że wystawiając świadectwo jakości nie dysponuje laboratorium ani wyspecjalizowaną jednostką do oceny jakości węgla, może jedynie opierać się na świadectwie dostawcy i ocenie wizualnej. Jak zatem można zauważyć 1,5% podziarna?
4. Przedsiębiorca wskazał, że z przeprowadzonych badań laboratoryjnych wynika, że przedmiotowy węgiel kamienny w sortymencie orzech II był paliwem o najwyższej jakości ponieważ stwierdzona kaloryczność wynosiła 30,68 MJ/kg przy normie od 22 MJ/kg, a zawartość popiołu 3,9% przy normie do 12,0%. Zdaniem Przedsiębiorcy zwiększona o 1,9% zawartość podziarna nie ma wpływu na jakość tego węgla.
5. Spółka zwróciła uwagę, że rozporządzenie Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych określiło parametry jakościowe jednakowo dla wszystkich podmiotów uczestniczących w procesie obrotu, tj. producentów, dystrybutorów i składów detalicznych. W przypadku zawartości podziarna składy węgla jako ostatnie ogniwo, zostały postawione w najgorszej pozycji, ponieważ przetrzymują węgiel, często po kilka miesięcy przed sprzedażą do finalnego odbiorcy. W trakcie przechowywania węgiel trzeba przyzmacać, podrzucać, a każda taka operacja sprzętem mechanicznym powoduje kruszenie węgla. Ponadto samo składowanie na powietrzu powoduje stopniową degradację węgla. Zdaniem Spółki Minister Energii nie przewidział lub przeoczył fakt, że węgiel podczas składowania ulega kruszeniu. Zdaniem Strony ww. rozporządzenie jest nieprzemysłowe i krzywdzące dla składów węgla. Ponadto Przedsiębiorca zwrócił uwagę, że wspomniane rozporządzenie umożliwia sprzedaż węgla II gatunku niekorzystnego dla środowiska, bo o kaloryczności 21,00 MJ/kg i zawartości popiołu 14%, co jest krzywdzące w odniesieniu do stwierdzonej w tej sprawie większej o niespełna 2% zawartości podziarna, co nie miało wpływu na jakość węgla.
6. Spółka zwróciła uwagę, że składy detaliczne sprzedając węgiel z polskich kopalni nie mają żadnej kontroli i możliwości reklamacji jakości odebranego węgla. Kierowcy (z obcych spedycji transportowych), których wynajmujemy w momencie odbioru węgla z kopalni podpisują kwit dostawy. Kierowca ten jako przedstawiciel przedsiębiorcy musi złożyć reklamację na jakość węgla. Jeżeli nie zrobi tego przed wyjazdem z kopalni, to po dostawie do składu, kopalnie reklamacje odrzucają. Żadna spedycja i żaden kierowca takiej reklamacji nie dokona, bo kopalnia odprawi kierowcę bez węgla.

W dalszej części pisma Strona wskazała, że prowadzi działalność gospodarczą od około 30 lat oraz, że zatrudnia ok. 40 pracowników i do tej pory nie miała problemów z prawem czy wszczynanych postępowań. Do pisma dołączono kopie pism zawiadamiających o wszczęciu postępowań przez Prezesa UOKiK, Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i Komisariat Policji w [...].

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 9 marca 2021 r. wydał decyzję POK NR 28/2021, którą wymierzył Stronie administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 z, z uwagi na to, że wbrew obowiązkowi wystawiła świadectwo jakości, w którym wartość parametru „zawartość podziarna” była niezgodna ze stanem faktycznym. Decyzja została doręczona Stronie w dniu 10 marca 2021 r.

Strona w dniu 22 marca 2021 r. z zachowaniem ustawowego terminu odwołała się od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 9 marca

2021 r. W treści pisma Strona wniosła o odstąpienie od nałożenia kary i poprzestania na pouczeniu. Zdaniem Spółki decyzja jest niesprawiedliwa, nie obiektywna i dokonano błędnej oceny materiału dowodowego.

Zdaniem Spółki po pierwsze wyniki kontroli i materiał dowodowy zostały ocenione jednostronnie i wybiórczo, wyłącznie pod kątem wymierzenia kary pieniężnej, która stanowi dochód budżetu państwa. Zdaniem Strony organ pierwszej instancji oceniając materiał dowodowy, tj. wystawione świadectwo jakości oraz wyniki badań laboratoryjnych wziął pod uwagę tylko i wyłącznie rzekome przekroczenie dopuszczalnej zawartości podziarna.

Po drugie w piśmie i wyjaśnieniach z 16 lutego 2021 r. spółka kwestionowała sposób pobrania próbek i brak rzetelności w przeprowadzeniu tej czynności. Strona podtrzymuje, że nie była obecna przy pobieraniu próbek, a fakt podpisania protokołów kontroli, których było kilkadziesiąt stron nie przesądza, że ww. próbki paliw stałych zostały pobrane rzetelnie i bezbłędnie. Zdaniem Strony próbki zostały pobrane do czterech worków foliowych, które nie zabezpieczają w należyty sposób węgla podczas jego transportu i dostarczania do laboratorium. Spółka domniemywa, iż węgiel mógł ulec skruszeniu podczas transportu i dostarczania do laboratorium, co mogło spowodować zwiększoną ilość podziarna. Strona kwestionuje sposób pobrania i dostarczenia próbek do laboratorium.

Strona wskazuje na duże różnice pomiędzy wynikami badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0488/20/8147 z zawartością podziarna 11,9% i próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3935/20/8147, gdzie wykazano 12,9% tj. o 1% więcej, co proporcjonalnie daje różnicę pomiędzy próbkami aż 8,5%.

Zdaniem Strony Minister Energi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych dopuścił odchylenie w wyniku badań o 0,5%, a wyniki badania próbki nr 0488/20/8147 i próbki nr 3935/20/8147 różnią się o 1%, co świadczy o nierzetelnym i błędnym sposobie pobrania próbek bądź niewłaściwym transporcie do laboratorium. Ponadto Strona zwraca uwagę, że kontrolujący nie pozostawili żadnej próbki w celu umożliwienia weryfikacji badań i oceny pobranego materiału, a ponadto pozbawił prawa do obrony i dochodzenia swoich racji. Zdaniem Spółki organ w ocenie materiału dowodowego pominął całkowicie najważniejsze parametry badanych próbek węgla, tj. wartość opałową, zawartość popiołu i zawartość siarki całkowitej. Zdaniem Strony te właśnie parametry węgla decydują o jego, natomiast zawartość podziarna, na której całkowicie skupił się organ pierwszej instancji jest marginalna, nie istotna i w ogóle nie ma żadnego wpływu na jakość węgla. W treści pisma Strona wskazała, że parametr ten jest pomijany przez kopalnie [...], co udokumentował załączonymi do odwołania kopiami dokumentów wystawionych przez dealerów ww. spółki.

Spółka ponownie zwróciła uwagę, że najważniejsze parametry badanego węgla były znacznie lepsze niż zostały określone przez Ministra Energii, a także lepsze niż wskazane w świadectwie jakości nr 425/11/20.

Zdaniem Strony wprowadzanie do obrotu węgla o tak wysokiej jakości realizowało cele ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, co uzasadnia odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu.

Pismem z dnia 8 kwietnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone w dniu 12 kwietnia 2021 r. i pozostało bez odpowiedzi.

W dniu 30 kwietnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił o zmianie terminu rozpatrzenia sprawy i wskazał, że nastąpi ono do dnia 2 czerwca 2021 r. Pismo zostało doręczone w dniu 5 maja 2021 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż w myśl art. 3a ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa stałe tj. węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego, produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzane do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 1 ust. 2, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Ustawodawca w art. 7 ust. 7a pkt 3 zabronił wprowadzania do obrotu paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto w art. 7 ust. 7a pkt 5 ww. ustawy zabronione jest wprowadzanie do obrotu paliw stałych dla których nie wystawiono świadectwa jakości.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione, które określono w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu oraz do wskazania w nim wartości parametrów paliwa dla którego zostało wystawione. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są protokoły kontroli z dnia 17 listopada 2020 r. nr akt kontroli WK.8361.175.2020 wraz z załącznikami, protokoły z badań przeprowadzonych przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. nr 20/2006073/322-019 z dnia 25 listopada 2020 r. i nr 20/2006073/322-019/K z dnia 25 listopada 2020 r., a także akta postępowania administracyjnego w tej sprawie.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że Strona w momencie rozpoczęcia kontroli w składzie opału znajdującym się pod adresem siedziby spółki figurującym we wpisie do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego wprowadzała do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW w postaci trzech sortymentów węgla kamiennego oznaczonych jako: orzech I, orzech II i ekogroszek. W toku kontroli z partii paliwa stałego o masie 18,5 tony oznaczonego jako węgiel kamienny orzech II pobrano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0488/20/8147 oraz próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3935/20/8147. Czynność tą udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 003426, który stanowi załącznik do protokołu kontroli. Nie ulega wątpliwości, że Przedsiębiorca w trakcie kontroli, dla pobranego do badań węgla kamiennego przedłożył świadectwo jakości nr 425/11/20 wystawione w dniu 14 listopada 2020 r. do faktury. Z treści ww. dokumentu wynika, że był on wystawiony dla węgla kamiennego w sortymencie orzech II na podstawie danych z Certyfikatu Jakości Węgla nr CJ/101/OII/1105871. Z treści świadectwa jakości wynika również, że zostało ono wystawione do faktury FV 259/11/2020. Strona udokumentowała pochodzenie pobranego do badań węgla kamiennego przedkładając fakturę VAT 122/06/2020 z dnia 30 czerwca 2020 r., świadectwo jakości paliw stałych nr 106/06/2020 wystawione przez dostawcę tego paliwa stałego. Z treści świadectwa jakości nr 106/06/2020 wynika, że wartości parametrów jakościowych podano zgodnie z Certyfikatem Jakości Węgla nr CJ/101/OII/1105871.

Niewątpliwy jest fakt, że badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/2006073/322-019 z dnia 25 listopada 2020 r., wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 17 listopada 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech II, nr próbki 0488/20/8147 nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa stałego w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890) zwanego dalej rozporządzeniem, w zakresie zawartości podziarna, która wynosiła 11,9% przy wymaganiach określonych w tabeli nr 2 lp. 5 jako max. 10,00%. Badanie to wykazało również, że badany węgiel

kamienny w sortymencie orzech II nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez Przedsiębiorcę w świadectwie jakości nr 425/11/20 z uwagi na zawartość podziarna, która wynosiła 11,9% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10,00%. Fakt ten potwierdziły również przeprowadzone z urzędu badania próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3935/20/8147 udokumentowane protokołem z badań nr 20/2006073/322-019/K z dnia z dnia 25 listopada 2020 r., które wykazały, zawartość podziarna wynoszącą 12,9% przy wymaganiach jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 lp. 5 załącznika do rozporządzenia wynoszących max. 10,00% oraz wymaganiach wskazanych w świadectwie jakości nr 425/11/20 również na poziomie max. 10,00%. Z treści protokołów z badań niewątpliwie wynika, że oceny spełniania przez badane paliwo stałe wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oraz wskazanych przez Przedsiębiorcę w świadectwie jakości nr 425/11/2020 dokonano z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 ww. rozporządzenia.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że organ I instancji odniósł się do argumentów i wniosków zgłaszanych przez Przedsiębiorcę w toku postępowania. Zdaniem organu odwoławczego Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie i zgodnie z prawem uznał, iż Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym w zakresie zawartości podziarna.

Zważywszy na treść art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że słusznie i zgodnie z prawem Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję o nałożeniu na Stronę administracyjnej kary pieniężnej, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że wystawiła ona świadectwo jakości, w którym wartość parametru jakościowego zawartość podziarna była niezgodna ze stanem faktycznym. Wymierzając administracyjną karę pieniężną organ pierwszej instancji uwzględnił przesłanki wynikające z przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis art. 35c ust. 5 ww. ustawy o stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000,00 zł,
- 2) od 25.000,00 zł do 100.000,00 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000,00 zł.

W związku z powyższym Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że w tej sprawie wysokość kary pieniężnej powinna zawierać się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł, bowiem wartość partii paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie wszczęcia kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnia

dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok kontroli. Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, że Przedsiębiorca udzielił informacji o wielkości obrotu ze sprzedaży paliw stałych w roku 2019 poprzedzającym rok kontroli. Organ odwoławczy stwierdził, że organ I instancji wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w najniższej przewidzianej w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wysokości 10.000,00 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeanalizowaniu treści odwołania z dnia 22 marca 2021 r. stwierdził, że Strona sformułowała wobec zaskarżonej decyzji następujące zarzuty:

1. Naruszenia art. 10 § 1 Kpa poprzez pozbawienie prawa do obrony i możliwości dochodzenia swoich racji.
2. Naruszenia art. 7 i 77 § 1 Kpa poprzez niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa pobranie próbek węgla kamiennego do badań oraz jednostronną i wybiórczą ocenę zgromadzonego materiału dowodowego.
3. Naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie w sytuacji gdy waga naruszenia prawa była znikoma.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 10 § 1 Kpa po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że Strona była informowana o przysługujących jej prawach w tym prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, możliwości zapoznania się z aktami postępowania oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W pierwszym rzędzie należy wskazać upoważnienie do przeprowadzenia kontroli numer WK/U-49/PS/20, które zostało wręczone Wspólnikowi Spółki w dniu 17 listopada 2020 r., co potwierdza własnoręczny podpis i pieczęć. Integralną częścią powyższego dokumentu jest pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy wynikających z ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162, dalej zwanej: Prawo przedsiębiorców), ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706, dalej zwanej: ustawą o Inspekcji Handlowej) oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, zwanej dalej: Kpa). Z treści protokołu kontroli z dnia 17 listopada 2020 r. wynika, że czynności kontrolne przeprowadzono w obecności Wspólnika Spółki. Fakt ten potwierdzają własnoręczny podpis i pieczęć na karcie 5 protokołu kontroli oraz karcie 3 protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 003426. W treści protokołu kontroli Strona została pouczona o uprawnieniu do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu kontroli do podpisu wynikającego z treści art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Protokół kontroli nr akt kontroli WK.8361.175.2020 oraz protokół pobrania próbek paliw stałych nr 003426 zostały podpisane bez uwag. Spółka nie skorzystała z uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie. W świetle powyższego argumenty Strony o braku uczestnictwa w czynnościach kontrolnych w tym pobieraniu próbek są bezpodstawne. Podnoszony w odwołaniu argument, że Strona została pozbawiona możliwości obrony swoich praw ponieważ nie pozostawiono żadnej próbki w celu weryfikacji badań i oceny pobranego materiału jest bezpodstawny w świetle obowiązujących przepisów

prawa. Żaden przepis ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje pozostawienia pobranej próbki paliwa stałego u przedsiębiorcy. Natomiast przepis art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, że w toku kontroli inspektor pobiera dwie próbki paliwa stałego. Z akt sprawy wynika, że pobrano dwie próbki paliw stałych tj. próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0488/20/8147 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3935/20/8147. Próbkę tę zgodnie z dyspozycją art. 22 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zostały przekazane do akredytowanego laboratorium w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości i ich cech charakterystycznych. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadamiając o wszczęciu postępowania administracyjnego wskazał okoliczności faktyczne i prawne uzasadniające podjęcie postępowania oraz pouczył Stronę o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 Kpa. Spółka skorzystała ze swoich praw i w piśmie z dnia 16 lutego 2021 r. wypowiedziała w sprawie oraz przekazała informacje, o które wnioskował organ pierwszej instancji. Należy również wskazać, że w treści zaskarżonej decyzji Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pouczył Stronę o sposobie i trybie wniesienia odwołania, jak również o możliwości zrzeczenia się prawa do odwołania i jego skutkach. Z materiału dowodowego wynika, że w tej sprawie Strona począwszy od momentu wszczęcia kontroli, aż do wydania zaskarżonej decyzji była pouczana o służących jej prawach, jak również, że z prawa tego skorzystała biorąc udział w postępowaniu przed organem pierwszej instancji. W świetle powyższego zarzut naruszenia art. 10 § 1 Kpa poprzez pozbawienie prawa do obrony i możliwości dochodzenia swoich racji jest bezpodstawny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7 i 77 § 1 Kpa poprzez niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa pobranie próbek węgla kamiennego do badań oraz jednostronną i wybiórczą ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Wyrażony w art. 77 § 1 Kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu. Analiza materiału dowodowego zebranego w tej sprawie wskazuje, iż powyższe zasady zostały w pełni zrealizowane.

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że pobieranie próbek paliw stałych jest uregulowane w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz.U. z 2018 poz. 1891). Zgodnie z pkt 2 pkt 6 załącznika do ww. rozporządzenia próbki paliw stałych pobiera się ze zwałów. Z treści protokołu pobrania próbek paliw stałych nr 003426 z dnia 17 listopada 2020 r. wynika, że masa partii wytypowanego do kontroli węgla kamiennego w sortymencie orzech II wynosiła 18,5 tony i była składowana na zwale. Jak stanowi pkt 3.2 załącznika do rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych w przypadku węgla kamiennego minimalną masę

próbki pierwotnej wyznacza się zgodnie ze wzorem określonym w pkt 5.1 normy PN-G-04502:2014-11, czyli $m=0,06*D$, gdzie D oznacza maksymalny wymiar ziarna dla danego sortymentu paliwa stałego określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890). W tym przypadku maksymalny wymiar ziarna wynika z tabeli nr 2 lp. 5 załącznika do ww. rozporządzenia i wynosi 80,00 mm, po podstawieniu do wzoru otrzymujemy, że minimalna masa próbki pierwotnej wynosi 4,8 kg. Minimalną liczbę próbek pierwotnych zgodnie z pkt 3.4 załącznika do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz.U. z 2018 poz. 1891) ustalono na podstawie pkt 3.1 normy PN-G-04502:2014-11 w myśl którego jeżeli badano partię węgla kamiennego o masie do 1000 ton liczba próbek pierwotnych wynosi 32. Z protokołu kontroli wynika, że z wytypowanej do badania partii węgla kamiennego w sortymencie orzech II pobrano 32 próbki pierwotne, które złożyły się na próbkę ogólną o masie 187,5 kg. Następnie poprzez podzielenie próbki ogólnej w stosunku zbliżonym do 1:1 otrzymano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań i próbkę kontrolną paliwa stałego. Z treści protokołu pobrania próbek paliw stałych nr 003426 wynika, że pobranie oraz postępowanie z próbkami przeprowadzono zgodnie z postanowieniami normy PN-G-04502:2014-11. Zapakowanie każdej z próbek w cztery foliowe worki miał na celu przekazanie ich do akredytowanego laboratorium w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości i ich cech charakterystycznych. Opakowanie foliowe zaplombowane worki separuje próbki od wpływu warunków atmosferycznych oraz możliwości zmieszania z innymi substancjami. Rozdzielenie próbek ogranicza również proces degradacji paliwa stałego, bowiem nie wymaga użycia do przenoszenia i umieszczania w środku transportu narzędzi mechanicznych. Ponadto pobrania próbek dokonali upoważnieniu do udziału w kontroli pracownicy niezależnego laboratorium, które posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji na pobieranie próbek paliw stałych AK 013. Argument, że organ jednostronnie i wybiórczo rozpatrzył materiał dowodowy ponieważ skupił się wyłącznie na przekroczeniu wartości parametru „zawartość podziarna” nie znajduje oparcia w materiale dowodowym zgromadzonym w tej sprawie.

Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że argument Strony, że zawartość podziarna jest marginalna, nie istotna i w ogóle nie ma żadnego wpływu na jakość węgla czego dowodzi pomijanie go przez kopalnie [...], co zostało udokumentowane załączonymi do odwołania kopiami dokumentów wystawionych przez dealerów ww. spółki, nie zasługuje na uwzględnienie. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że w myśl art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, a także dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań określają minister właściwy do spraw energii oraz minister właściwy do spraw klimatu biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza. W rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890) wydanym na podstawie upoważnienia z art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w tabeli nr 2 dotyczącej węgla kamiennego w sortymencie orzech w lp. 4 określono minimalny i maksymalny wymiar ziarna, w lp. 5 maksymalną zawartość podziarna, a w lp. 6 maksymalną zawartość nadziarna. Zatem węgiel kamienny w sortymencie orzech

wprowadzany do obrotu z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW winien spełniać te parametry. Powoływanie się na niezgodną z prawem praktykę innych podmiotów gospodarczych w żadnym razie nie może stanowić okoliczności wyłączającej odpowiedzialność Strony postępowania za popełniony delikt administracyjny.

Z treści protokołu z badań nr 20/2006073/322-019 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0488/20/8147 wynika, że oznaczono wartości wszystkich parametrów jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890). Z dokumentu tego wynika, że jedynie parametr „zawartość podziarna” nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w przywołanym wyżej rozporządzeniu, a także wskazanych przez Stronę w świadectwie jakości nr 425/11/20. Przeprowadzone zgodnie z art. 22 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3935/20/8147 udokumentowane protokołem nr 20/2006073/322-019/K dotyczyło zakwestionowanego parametru „zawartość podziarna” i potwierdziło fakt niespełnienia wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w przywołanym wyżej rozporządzeniu, a także wskazanych przez Stronę w świadectwie jakości nr 425/11/20. Z treści ww. protokołów z badań wynika, że oceny wyników badań pod kątem spełniania wymagań jakościowych dokonano z zastosowaniem dopuszczalnych odchyień określonych w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890). Organ pierwszej instancji nie kwestionował w toku postępowania faktu, że parametry: zawartość popiołu, zawartość siarki całkowitej, wartość opałowa, zawartość nadziarna i zawartość wilgoci całkowitej spełniały wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa w ww. rozporządzeniu oraz wskazane przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 425/11/20. Co do rozbieżności pomiędzy wartością „zawartości podziarna” oznaczoną w próbce paliwa stałego przeznaczonej do badań i w próbce kontrolnej, organ odwoławczy wyjaśnia, że badania próbki kontrolnej paliwa stałego mają na celu potwierdzenie lub zaprzeczenie faktu spełniania przez badane paliwo stałe wymagań jakościowych z zastosowaniem dopuszczalnych odchyień, a nie powtórzenie wyniku badania próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy waga naruszenia prawa była znikoma, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ odwoławczy wyjaśnia, że w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, wystawia dokument poświadczający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”. Użycie przez ustawodawcę zwrotu „wystawia dokument” oznacza bezwzględny nakaz takiego działania. Należy wskazać, że ustawodawca w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazał obligatoryjną treść świadectwa jakości. Z powyższego przepisów wynika m.in. obowiązek wskazania wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis art. 6e upoważnia ministra właściwego do spraw energii do określenia w drodze rozporządzenia wzoru świadectwa jakości, co skutkowało wydaniem w dniu 27 września 2018 r. rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1892). Z akt sprawy wynika, że Strona obowiązek ten realizowała, co potwierdzają świadectwa jakości załączone do materiału dowodowego. Jednocześnie należy wskazać, że ustawodawca w art. 35a pkt 9 lit b ustanowił sankcję w postaci kary pieniężnej, której podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie niewątpliwie wynika, że Strona w świadectwie jakości wystawionym dla pobranego do badań węgla kamiennego w sortymencie orzech II wystawiła świadectwo jakości, w którym wskazała wartość parametru zawartość podziarna jako max. 10%. Nie ulega wątpliwości, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że próbka paliwa stałego przeznaczona do badań zawierała 11,9%, a próbka kontrolna 12,9% podziarna. Z powyższego wynika, że ziszcza się przesłanka nałożenia na Stronę administracyjnej kary pieniężnej, ponieważ zaistniał delikt administracyjny czyli stan niezgodny z prawem. Jednocześnie należy wskazać, że ustawodawca w art. 35a pkt 9 lit. b użył określenia „karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym”. Wynika stąd wnioski, że organ działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18). Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- 2) strona zaprzestała naruszania prawa.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie parametr „zawartość podziarna” podany w wystawionym przez Stronę i zakwestionowanym świadectwie jakości jest niezgodny ze stanem faktycznym stwierdzonym w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych.

Powyższe wypełnia dyspozycję przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Zatem słusznie i zgodnie ze stanem faktycznym Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że na gruncie tej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Powyższe uniemożliwiało zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 kpa ponieważ wskazane w nim przesłanki winny zostać spełnione łącznie. Organ odwoławczy stwierdził, że z materiału dowodowego sprawy nie wynika aby na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony stwierdził, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f ust. 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), czyli odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania uznał, że decyzja Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 9 marca 2021 r. POK NR 28/2021 jest słuszna i zgodna z prawem. Wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie nr NBP/o Szczecin Nr 02 1010 1599 0028 5722 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, doręczenia niniejszej decyzji.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie

prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 735).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...]
- 2) Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a.a.